

dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 hledíc k zásadě § 288 čís. 3 tr. ř. zmateční stížnosti vyhověti a uznati, jak se stalo. Ostatními vývody zmateční stížnosti, vesměs bezdůvodnými, nebylo se třeba blíže obíratí.

Čís. 3232.

Zákazem čisti při hlavním přelíčení soudní svědecké protokoly osob, jež se platně vzdaly svědectví (§ 152 tr. ř.), není znemožněno nalézacímu soudu seznati a za základ svých zjištění vzíti obsah mimosoudní výpovědi takové osoby, sdělený se soudem prostřednictvím jiného zdroje seznání.

Dvojnásobné potrestání pro krádež, zakládající zločinnou kvalifikaci podle § 176 II a) tr. zák., nevyžaduje předchozího potrestání pro zločin krádeže, takže tato okolnost může býti pokládána za přitěžující (§ 44 písm. c) tr. zák.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1928, Zm I 321/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jako nalézacího soudu v Jičíně ze dne 28. ledna 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II a) tr. zák.

Důvody:

§ 152 tr. ř. zakazuje ovšem ve svých důsledcích čisti při hlavním přelíčení soudní svědecké protokoly osob, jež se platně vzdaly svědectví, avšak zákazem tím není znemožněno soudu nalézacímu seznati a za základ svých zjištění vzíti obsah mimosoudní výpovědi takové osoby, sdělený se soudem prostřednictvím jiného zdroje seznání. (Srv. víd. sb. čís. 278, 858, 891, 1990 b), čs. sb. čís. 144, 333). Nebyl tedy porušen předpis § 152 tr. ř. a nestal se rozsudek podle čís. 3 § 281 tr. ř. zmatečným tím, že nalézací soud přihlížel také k obsahu četnického oznámení, v němž je obsažena též výpověď bratra obžalovaného Františka H-e, jenž se v řízení předběžném vzdal svědectví. Uplatňujíc důvod zmatečnosti podle čís. 5 § 281 tr. ř. snaží se stížnost pouze o dolíčení, že nalézacímu soudu neměly stačiti výsledky průvodního řízení k přesvědčení o pachatelství stěžovatelově. Tím se neprovádí žádná z vad uvedených v naznačené stati zákona jako důvod zmatečnosti rozsudku, nýbrž napadáno je jen způsobem v řízení zrušovacím nepřipustným a marným skutkové přesvědčení nalézacího soudu, jenž podle zásady § 258 tr. ř. není v něm obmezen. Má-li stěžovatel za to, že týmiž vývody dolíčena je i zmatečnost rozsudku z důvodu čís. 10 § 281 tr. ř., nepostihuje podstatu tohoto hmotněprávního zmatku, jehož provádění vyžaduje, by stěžovatel vycházel ze skutkových zjištění rozsudku. V pravdě nebyl tedy tento důvod zmatečnosti proveden. To platí i o důvodu zmatečnosti podle čís. 11 § 281 tr. ř., ne-

boť, co tu stížnost uvádí, netýká se mylného použití trestní sazby nebo vybočení z ní, takže obžalovaný provádí tu jen odvolání, jež nebylo opovězeno, a bylo by ostatně, nehledíc k jeho nepřipustnosti (§ 283 tr. ř.) bezdůvodno, poněvadž dvojnásobné potrestání pro krádež zakládající zločinnou kvalifikaci podle § 176 II a) tr. zák., nevyžaduje předchozího potrestání pro zločin krádeže, takže okolnost ta právem může být pokládána za přitěžující (§ 44 písm. c) tr. zák.). Zmateční stížnost bylo podle řečeného zavrhnouti a to podle § 4 čís. 1 a 2 a § 1 čís. 2 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 již při poradě neveřejné.

Čís. 3233.

Skutková podstata přestupku podle § 316 tr. zák. předpokládá — na rozdíl od § 315 tr. zák., jenž mluví o pečeti úřadů státních nebo veřejných vůbec — pečeti úřadů veřejných, pod nimiž se zavřeny chovají písemnosti nebo jiné věci.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1928, Zm II 230/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací, vyřizuje v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 30. dubna 1928, zrušil, použiv § 290 tr. ř., rozsudek, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 316 tr. zák., ve výroku o trestu a výrocích souvisejících, a vrátil věc v rozsahu zrušení k opětovnému projednání a rozhodnutí témuž sborovému soudu první stolice. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

důvodech:

Skutková podstata podle § 316 tr. zák., na rozdíl od mírnějším trestem ohroženého přestupku podle § 315 tr. zák., jenž mluví o pečeti úřadů státních nebo veřejných vůbec, předpokládá pečeti úřadů veřejných, pod nimiž se zavřeny chovají písemnosti nebo jiné věci. Jelikož však rozsudek první stolice tuto jakost pečeti, již obžalovaný podle jeho zjištění se zabavené skříňe strhl, nezjistil, jest odsouzení obžalovaného pro přestupek § 316 tr. zák. na dosavadním podkladě v jeho neprospěch právně pochybeným.

Čís. 3234.

Porušení předpisu, chráněného zvláštní pohrůžkou zmatečnosti (§§ 318 až 323 — § 344 čís. 6 tr. ř.) nelze uplatňovati též se všeobecného hlediska (§ 344 čís. 5 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 17. srpna 1928, Zm II 264/28.)